

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Apum in furem furor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

VII

musca dicitur, propter immunditiam, qua exterminar suavitatem olei. Hebræi odio & detestatione Accaronitarum, qui illis du infesti fuerunt, principem dæmonum, Beelzebub, solebant vocare, eadem scilicet voce, qua illi summum suum deum nominauerunt. Nominarunt autem sic, vel quia illum ad muscarum calamitatem auertendam inuocauerunt; vel quia multo vici marum sanguine illud Idolum aspersum, semper muscis plenum, obsidebatur. Tanti fiebat ab illis gentibus muscarum vexatio, ut ad eam auerruncandam proprium Numen destinandum judicarent: rectius facturi, si verum Numen non offendissent, quod muscas scelerum vtrices excitauit.

XVI.
Fortunat
Presb. in vita
S. Medardi.
& Sur. tom. 3.

Sed in exemplis, quæ sacræ, quæ profanis videamus, quid muscæ possint. Inter quas & apes computantur, & vespa, & crabrones, & denique minorum gentium examina. De apibus illud tradit Fortunatus presbyter. S. Medardi Ecclesia, inter roris opes, apum aluearia habebat, ea nocturnus fur rapacissim manibus tollebat. Apes, et si aliqui, in tenebris, quietæ, tamen ubi lauernionem senserunt, facto agmine, nebulonem aggressi in fugam verterunt. Neque contentæ, eum à stationibus suis repulisse, fugientem aculeatis stimulis sauciantes pertinacissime sunt prosecutæ, nec à puncturis antè destiterunt, quæcum reus plagi vnde tumidus, & apibus, toto corpore, circumseptus, ad ipsum D. Medardum, nolens volens peruenisset. Itaque ad sancti pedes supplex prouolutus, crimen fatetur, veniam precatur, opem flagitat. Non sunt ad ignoscendum difficiles Diui. Quare & Medardus facilem veniam dedit efflagitanti, manuq; extensa, vt Episcoporum mos est, & signo crucis ducto, absolutionem, benedictionemque impertijt Mira res. Eadem cærimonia Presul & crimen abolenit, & abegit apes, quæ illico, homine relicto, ad aluearia sua redierunt. Ita in apibus diuina justitia suppliciū suranti constituit, & quid Sanctorum viri posset, demonstravit.

Demonstrarunt & homines seculi, tam exiguum esse mortalium potentiam, vt etiam toti exercitus possint vel ab apibus profligari. Verum enim est, vt Ammianus Marcellinus ait, quod in distinctis necessitatibus nihil tam leue sit, quod non interdum etiam contra sperata, rerum afferat momenta magnarum. Ita Themiscyrenses,

XVII.